

Subota, 28. ožujka 2026.

Mala dvorana u 19 sati

PAPANDOPULO KVARTET

BORIS PAPANDOPULO 1906. – 2026.

Nikola Fabijanić, sopran-saksofon

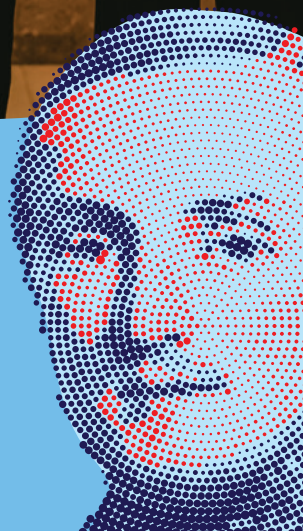
Gordan Tudor, alt-saksofon

Goran Jurković, tenor-saksofon

Tomislav Žužak, bariton-saksofon

Gost: Željko Milić, klarinet

 LISINSKI
DA CAMERA
25/26

Boris Papandopulo

Šest krokija za kvartet saksofona

Allegro moderato

Andante tranquillo

Allegro vivace

Andante sostenuto

Allegro vivace

Con brio

Tomislav Uhlik

Papandopulijada

Con moto

Allegro

Lento

Allegro vivo

Andante malinconico, poco rubato

Allegro con brio

Jean-Denis Michat

The Dark side, za kvartet saksofona i
klarinet

Régis Campo

Tintamarre

Vivace

Presto

Poco allegro

Allegro vivace

Hvaljen kao „najznačajniji i s punim pravom najeksponiraniji domaći komorni sastav“, dinamičan i višestruko nagrađivan **PAPANDOPULO KVARTET** jedan je od najistaknutijih komornih sastava u Hrvatskoj. Posebno je prepoznat po doprinosu i izvođenju glazbe hrvatskih skladatelja, ali i po vrhunskim izvedbama djela klasičnog repertoara u aranžmanima za kvartet saksofona te djela renomiranih svjetskih autora suvremenog repertoara. Njihovi koncerti redovito su praćeni burnim odobravanjem publike i pohvalama kritike, koja ističe njihovu opuštenost i sigurnost u nastupu, intonativnu preciznost, bogatstvo tonske kreacije i zadivljujuću tehniku.

Dobitnici su brojnih nacionalnih i međunarodnih nagrada na nekima od najprestižnijih natjecanja i festivala komorne glazbe: prve nagrade i *Grand prix*a na 3. Berlinskom međunarodnom glazbenom natjecanju, zlatne medalje na Bečkom međunarodnom glazbenom natjecanju, prve nagrade i *Grand prix*a na 6. Manhattanskom međunarodnom glazbenom natjecanju (New York City), nagrade *Orfej* (Beč), *Diplome Milka Trnina*, Nagrade *Daniel Marušić*, dviju nagrada *Porin* (2014. i 2023.), nagrade *Orlando* za glazbeni program na 75. Dubrovačkim ljetnim igrama (2024.), Nagrade grada Jastrebarskog itd.

Klarinetist **ŽELJKO MILIĆ** (Split, 1959.) diplomirao je na Fakultetu muzičke umjetnosti u Beogradu, u klasi profesora Milenka Stefanovića. Kao student osvaja prve nagrade na republičkim i saveznim natjecanjima u bivšoj Jugoslaviji, više puta s najvišim brojem bodova. Na državnom natjecanju u Skoplju 1977. laureat je među puhačima. Kao student odabran je da solistički nastupi s orkestrom Beogradske filharmonije, uz koji izvodi koncert Wolfganga Amadeusa Mozarta pod ravnanjem Mladena Jagušta.

Od 1984. godine zaposlen je u HNK-u Split kao prvi klarinetist, a na istoj poziciji ostaje do 2019. Sudjeluje u brojnim opernim i baletnim predstavama, kao i simfonijskim koncertima, često u ulozi solista. Kao solist, nastupao je i uz Simfonijski orkestar RTV-a Zagreb (HRT-a), Dubrovački simfonijski orkestar te vrlo često uz Orkestar Hrvatske ratne mornarice, čiji je stalni suradnik bio od 1991. do 2000. godine.

Također je nastupao uz Zadarski i Splitski komorni orkestar, ansambl *Splithesis*, Hrvatski te Varaždinski komorni orkestar. Suradivao je s dirigentima Pavlom Dešpaljem, Nikšom Barezom, Julianom Kovachevim, Oskarom Danonom, Vjekoslavom Šutejem, Lorisom Voltolinijem, Harijem Zlodrom, Ivanom Repušićem, Edom Mičićem, Sašom Britvićem i Alanom Bjelinskim.

Održava solističke recitale uz klavir, ali češće nastupa u brojnim komornim ansamblima (puhački trio, kvintet, oktet, klavirski kvintet, uz gudački kvartet, trio klarinet – violončelo – klavir i drugima). Gostuje na glazbenim festivalima u zemlji i inozemstvu.

Njeguje različite stilove glazbe, od klasike i romantizma te glazbe 20. i 21. stoljeća, uključujući i jazz. Kao član ansambla *Splithesis*, koji ima 13 vrsnih glazbenika, sudjelovao je u mnogim praiizvedbama djela suvremenih hrvatskih skladatelja, što je i osnovna djelatnost ansambla. Skladba Mirka Krstičevića – *Trio klarinet, violončelo i klavir* – posvećena je upravo Željku Miliću, a objavljen je i dvostruki CD.

Željko Milić sve se vrijeme bavi i pedagoškim radom. U Glazbenoj školi *Lovro pl. Matačić* u Omišu utemeljio je Odjel klarineta i saksofona, a nekoliko godina poslije osnovao je *Almissa band*, sastavljen od učenika škole. S njim kao voditelj dirigent nastupa na Omiškom kulturnom ljetu, u Arheološkom muzeju u Splitu i drugdje.

Na Umjetničkoj akademiji u Splitu predaje klarinet od 1998. godine, od 2022. u zvanju redovitog profesora.

O **BORISU PAPANDOPULU** (1906. – 1991.) pisalo se mnogo i često, njegov opus pomno su proučavali Erika Krpan i Davor Merkaš, a brojni drugi muzikolozi posvetili su mu svoje članke – stručne ili znanstvene. Vjerojatno ni jedan hrvatski skladatelj nije poput Borisa Papandopula s tolikom lakoćom dopro do publike, podjednako s djelima ranog, srednjeg i kasnog razdoblja stvaralaštva.

Fotografija: Wikimedia

Diplomirao je kompoziciju 1929. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Blagoja Berse, a dirigiranje učio u Beču kod Dirka Focka. Bio je zborovođa pjevačkih društava *Kolo* i *Zvonimir*, dirigent Društvenog orkestra HGZ-a, dirigent (1940. – 1945.) i ravnatelj (1943. – 1945.) Opere HNK-a te dirigent Simfonijskoga orkestra Hrvatskoga krugovala (1942. – 1945). Nakon Drugoga svjetskog rata dirigirao je u Operi u Rijeci te bio njezin direktor 1946. – 1948. i 1953. – 1959., potom u Sarajevu (1948. – 1953.), Zagrebu (1959. – 1965.) i Splitu (1968. – 1974.). Djelovao je i kao glazbeni pisac i kritičar, a 1965. imenovan je i redovitim članom Jugoslavenske (danas Hrvatske) akademije znanosti i umjetnosti.

Njegov je opus iznimno velik i sadrži više od 400 djela (premda se za mnogima još traga). Pisao je simfonije, suite, solističke koncerte, komornu glazbu, solistička djela osobito za klavir, opere, balete, kantate, filmsku glazbu, sakralna djela, djela za glas ili zbor. *Concertino*, *Conradanza*, *Hrvatska misa*, *Muka gospodina našega Isukrsta*, *Ljubavne pjesme*, *Concerto da camera*... samo su djelić njegova opusa koji je postao stalnim repertoarom hrvatskih glazbenika.

Šest krokija za kvartet saksofona eklatantni je primjer njegova stilskog jezika, u kojem isprepliće brojna naslijeđa i od kratkih nacрта stvara ozbiljno 15-minutno djelo koje nipošto nije, kako mnogi pišu, samo vrcavo i duhovito, nego i duboko promišljeno. Izmjenjuje se šest dijelova koji međusobno kontrastiraju raspoloženjem, tempom i načinom tretiranja glazbenoga materijala. Nastali na molbu Dragana Sremca, postali su jednom od omiljenih i često izvođenih skladbi. *Igra* je riječ kojom bi se možda najbolje sažeo njegov skladateljski habitus, široko postavljena igra koja pretpostavlja izvršno poznavanje svih njezinih pravila, ali i trikova, blefova i prečaca do pobjede. Bez obzira na to slušamo li njegove virtuozne solističke skladbe ili pak one komorne, vješto raspisanih i spretno umreženih dionica, zbarska djela pamtljive melodike ili pak velebna duhovna ostvarenja, Papandopulo nam uspijeva privući i zadržati pozornost te usmjeriti misli na ono što nam nudi u svojoj partituri. Bilo da je riječ o duhovitoj, zaigranoj, bilo o ozbiljnoj ili samo virtuozno napisanoj partituri, u Papandopulovoj glazbi upravo zbog te njegove neprekidne igre svim njezinim elementima, jednostavno morate uživati.

TOMISLAV UHLIK (Zagreb, 1956.) upravo je Papandopulo kvartetu posvetio svoju *Papandopulijadu* iz 2018. godine. Skladatelj, dirigent i glazbeni pedagog na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, završio je studije teorijskih glazbenih predmeta i dirigiranja. Istaknuti je hrvatski skladatelj srednje generacije u čijem je opusu više od stotinu djela za razne ansamble, od amaterskih zborova, tamburaških i harmonikaških orkestara, preko komornih sastava, do simfonijskog i simfonijskog puhačkog orkestra. Posebno su zapažena njegova djela skladana u folklornom stilu, od kojih su neka, u izvedbi Ansambla LADO, u kojem je kao glazbeni voditelj počeo profesionalnu karijeru, obišla svijet. Dobitnik je *Vjesnikove* Nagrade *Josip Slavenski* za 1998. godinu, diskografske nagrade *Porin* za životno djelo 2020. te drugih uglednih priznanja. Kao dirigent djelovao je pretežito u Zagrebačkom gradskom kazalištu Komedija, u kojem je premijerno izveo nekoliko opereta i mjuzikala, poput *Knežinje čardaša* i *Grofice Marice* te *Kralj je gol* i *Tko pjeva, zlo ne misli*. Gostovao je u HNK-u u Zagrebu i Osijeku te vodio Mješoviti pjevački zbor *Lira*, a povremeno je ravnao Simfonijskim orkestrom HRT-a i Orkestrom Oružanih snaga RH.

Od 2002. do umirovljenja 2022. bio je i profesor na Odsjeku za glazbenu kulturu Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu. Dobitnik je niza uglednih nagrada za svoja djela.

Papandopulijada je potaknuta samim Borisom Papandopulom, ali i večerašnjim zvijezdama, Papandopulo kvartetom. Točnije, njihovom izvedbom Papandopulovih *Šest krokija* koja je nadahnula Tomislava Uhlika da stvori prilično opsežnu skladbu. Snažno usmjeren na tradiciju, i to ne samo ozbiljne glazbe, nego i na tradicionalnu glazbu koju smo nekad nazivali narodnom, Uhlík je, baš i kao Papandopulo, sklon neoklasičnom izričaju, recikliranju, autocitatima i parafrazama tuđih, ali i vlastitih djela. Transformirajući svoja ranija djela, uvodeći brojne citate iz poznatih djela drugih skladatelja te umećući i djelić Papandopulove *Sinfoniette za gudače*, Uhlík je stvorio slušno privlačno, dominantno vedro djelo koje potpuno korespondira s njegovim skladateljskim estetičkim preferencijama.

Istaknuti francuski saksofonist, skladatelj i pedagog **JEAN-DENIS MICHAT** (1971.) zadivio je puhački svijet rodne zemlje koja mu je, što je uistinu rijetkost, u 25. godini povjerila profesuru na Konzervatoriju u Lyonu, a potom i u Parizu. U mnogim zemljama drži majstorske tečajeve i predsjeda žirijima velikih natjecanja, a za skladbe, mahom za saksofon solo i saksofon u raznim komornim sastavima, osvojio je brojne nagrade. Također, njegova se djela izvode diljem svijeta. Skladbu *The Dark Side* za kvartet saksofona i klarinet zamislio je kao „drugo lice skladatelja“, a izveli su je Papandopulo kvartet i sam skladatelj na koncertu na Bledu 2018. godine. Tada im se pridružio Bruno Philipp, dok večeras kao gost nastupa splitski klarinetist Željko Milić. Skladba se jednim dijelom temelji na baštini *kletzmer* glazbe, židovske tradicijske glazbe.

Fotografija: Muzički informativni centar

Fotografija: jdmichat.com

The dark side sam Michat opisuje kao priliku da uvede improvizaciju u svoje skladanje, propitkujući problem slobode u inventivnosti bez snažnog oslanjanja na dar za improvizaciju onih koji će skladbu izvoditi. Također, u tekstu za knjižicu CD-a na kojem je to djelo snimljeno, skladatelj navodi glazbenike koji ga istinski privlače: Stravinski i Keith Jarrett, David Ojstrah i Michael Brecker, Mozart, Puccini, Franco Corelli, James Brown, Dire Straits i Brassens. Također, govori nam da voli terce, a ne voli polutonove i četvrttonove, premda ne voli samu tu činjenicu. *The dark side* je narudžba Kvarteta Habanera koji je djelo i praisveo uz klarinetista Davida Krakauera.

Francuski skladatelj **RÉGIS CAMPO** (Marseille, 1968.) završio je studije kompozicije i filozofije. Piše razigranu i veselu glazbu, često s elementima humora. Skladao je više od stotinu vokalnih i instrumentalnih djela svih žanrova. Njegove se skladbe praisve po cijelom svijetu, u izvedbi najvećih interpretata. Osobito je omiljen u rodnoj Francuskoj, u kojoj postoji snažna tradicija pisanja i izvođenja skladbe za puhače instrumente, posebno za saksofon i klarinet. Kompoziciju je studirao u rodnom Marseilleu, a potom i u Parizu. Dobitnik je tradicionalne francuske *Prix de Rome* (*Rimske nagrade*) i neko je vrijeme boravio u Villi Medici u Rimu. Sprega ritmičke razigranosti, naglašenog kolorizma i virtuoznosti te kombiniranja izričaja klasične glazbe s onom *jazza* i popularne glazbe odlike su Campoova skladateljskog jezika.

Prema riječima samog autora, djelo za kvartet saksofona *Tintamarre* je „konkretizacija cijele teatralizacije koja okružuje taj instrument: preuzeo sam ideju o likovima/saksofonima u više aspekata koje sam razvio u proteklih nekoliko godina. Četiri glazbenika redom su klaunovi, džezisti, ulični, gradski i seoski svirači, ali i oni koji zatvaraju zabave.“ Za izvođenje nimalo jednostavnog slijeda dvaju brzih, jednog polaganog i završnog brzog džezističkog stavka skladbe *Tintamarre* potrebna je visoka razina virtuoznosti i upravo je, uz ilustriranje glazbom spomenutih uloga, iskušavanje granica instrumenata koji sudjeluju u ovoj skladbi glavna njezina strukturalna odlika.

Fotografija: Wikimedia

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog, Zagreb
Za nakladnika: Nina Čalopek, ravnateljica
Producentica: Lana Merkaš
Urednik: Hrvoje Dečak
Autorica teksta: Jelena Knešaurek Carić

Lektorica: Rosanda Tometić
Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille
Tisak: KERSCHOFFSET d.o.o., Zagreb
Naklada: 120 primjeraka
Cijena: 2 eura
www.lisinski.hr

Pokrovitelji:

GRAD
ZAGREB

Sponzori:

PBZ
Intesa Sanpaolo Group

CROATIA[®]
OSIGURANJE